

EEN GEZAMENLIJKE BOODSCHAP VOOR DE BESCHERMING VAN DE SCHEPPING

Al meer dan een jaar ondervinden wij allen de verwoestende gevolgen van een wereldwijde pandemie - iedereen, arm of rijk, zwak of sterk. Sommigen waren meer beschermd of kwetsbaarder dan anderen, maar de snelle verspreiding van de infectie betekende, dat we van elkaar afhankelijk waren in onze pogingen om veilig te blijven. We realiseerden ons dat bij deze mondiale ramp niemand veilig is zolang niet iedereen veilig is, dat onze daden werkelijk van invloed zijn op anderen en dat wat wij vandaag doen, van invloed is op wat er morgen gebeurt.

Dit zijn geen nieuwe lessen, maar we hebben ze opnieuw onder ogen moeten zien. Laten we dit moment niet verspillen. We moeten beslissen wat voor soort wereld we aan de toekomstige generaties willen nalaten. God gebiedt: "Kies het leven, opdat u en uw nakomelingen leven" (Deut. 30,19). We moeten ervoor kiezen om anders te leven; we moeten kiezen voor het leven.

September wordt door veel christenen gevierd als Tijd van de Schepping, een gelegenheid om te bidden en zorg te dragen voor Gods schepping. Laten wij, nu de wereldleiders zich voorbereiden om in november in Glasgow bijeen te komen om te beraadslagen over de toekomst van onze planeet, voor hen bidden en nadenken over de keuzes die wij allen moeten maken. Daarom roepen wij, als leiders van onze kerken, allen op, ongeacht geloof of wereldbeschouwing, zich in te spannen om te luisteren naar de roep van de aarde en van arme mensen, eigen gedrag te onderzoeken en zich ertoe te verbinden zinvolle offers te brengen ter wille van de aarde die God ons heeft gegeven.

Het belang van duurzaamheid

In onze gemeenschappelijke christelijke traditie bieden de Schriften en de heiligen verhelderende perspectieven om zowel de realiteit van het heden te begrijpen als de belofte van iets groters dan wat wij nu ervaren. Het concept van rentmeesterschap - van individuele en collectieve verantwoordelijkheid voor onze door God gegeven begiftiging - biedt een vitaal uitgangspunt voor sociale, economische en ecologische duurzaamheid. In het Nieuwe Testament lezen we over de rijke en dwaze man die een overvloed aan graan vergaart en vergeet dat zijn leven eindig is (Lk. 12,13-21). We horen van de verloren zoon, die vroegtijdig zijn erfenis opneemt alleen om die te verkwisten en hongerig eindigt (Lk. 15,11-32). Wij worden gewaarschuwd tegen het kiezen van schijnbaar goedkope opties voor de korte termijn, voor het bouwen op zand in plaats van op rots, zodat ons gemeenschappelijk huis de stormen kan weerstaan (Mt. 7, 24-27). Deze verhalen nodigen ons uit tot een bredere kijk en tot erkenning van onze plaats in de lange geschiedenis van de mensheid.

Maar wij zijn in de tegenovergestelde richting gegaan. Wij hebben ons eigenbelang gemaximaliseerd ten koste van toekomstige generaties. Als we ons richten op onze rijkdom, zien we dat lange-termijn goederen, waaronder de overvloed van de natuur, worden verbruikt voor korte-termijn voordeel. Technologie heeft nieuwe mogelijkheden voor vooruitgang geopend, maar ook voor de accumulatie van onbepaalde rijkdom, en velen van ons gedragen zich op een manier die weinig zorg toont voor andere mensen of de grenzen van de planeet. De natuur is veerkrachtig, maar kwetsbaar. We zijn nu al getuige van de gevolgen van onze weigering om te beschermen en te bewaren (Gen. 2, 15). Nu, op dit moment, hebben we de kans om berouw te tonen, om ons vastberaden om te keren, om de tegenovergestelde richting in te slaan. We moeten vrijgevigheid en eerlijkheid nastreven in de manier waarop we leven, werken en geld gebruiken, in plaats van zelfzuchtig gewin.

De gevolgen voor mensen die in armoede leven

De huidige klimaatcrisis spreekt boekdelen over wie wij zijn en hoe wij Gods schepping zien en behandelen. Wij worden geconfronteerd met een strenge gerechtigheid: verlies van biodiversiteit, aantasting van het milieu en klimaatverandering zijn de onvermijdelijke gevolgen van ons handelen, omdat we gulzig meer van de hulpbronnen van de aarde hebben verbruikt dan de planeet kan verdragen. Maar we worden ook geconfronteerd met een diepe ongerechtigheid: de mensen die de meest catastrofale gevolgen van deze misstanden dragen, zijn de armsten op deze planeet die het minst verantwoordelijk zijn voor het veroorzaken ervan. Wij dienen een God van gerechtigheid, die zich verheugt in de schepping en ieder mens naar zijn beeld schiep, maar die ook luistert naar de roep van arme mensen. Er is dus een aangeboren roep in ons om te reageren met smart wanneer we dit verwoestende onrecht zien.

Vandaag betalen we de prijs. Het extreme weer en de natuurrampen van de afgelopen maanden laten ons opnieuw met grote kracht en tegen hoge menselijke kosten zien dat de klimaatverandering niet alleen een uitdaging voor de toekomst is, maar ook een onmiddellijke en urgente kwestie van overleven. Overstromingen, branden en wijdverspreide droogtes bedreigen hele continenten. De zeespiegel stijgt, waardoor hele gemeenschappen gedwongen worden te verhuizen; cyclonen verwoesten hele regio's en verwoesten levens en middelen van bestaan. Water is schaars geworden en de voedselvoorraden zijn onzeker, waardoor miljoenen mensen in conflict en ontheemd raken. We hebben dit al gezien op plaatsen waar mensen afhankelijk zijn van kleinschalige landbouwbedrijven. Vandaag zien we het in meer geïndustrialiseerde landen, waar zelfs een geavanceerde infrastructuur buitengewone vernietiging niet volledig kan voorkomen.

Morgen kan het nog erger zijn. De kinderen en adolescenten van vandaag zullen catastrofale gevolgen onderkennen als wij nu niet de verantwoordelijkheid nemen als "medewerkers van God" (Gen. 2, 4-7) om onze wereld in stand te houden. We horen vaak van jongeren die beseffen dat hun toekomst wordt bedreigd. In hun belang moeten wij ervoor kiezen anders te eten, te reizen, uit te geven, te investeren en te leven, waarbij wij niet alleen denken aan onmiddellijke belangen en winsten, maar ook aan toekomstige baten. We hebben berouw over de zonden van onze generatie. Wij staan naast onze jongere broeders en zusters over de hele wereld in toegewijd gebed en vastberaden actie voor een toekomst die steeds meer overeenstemt met Gods beloften.

De noodzaak van samenwerking

Tijdens de pandemie beseften we hoe kwetsbaar we zijn. Onze sociale systemen rafelden en we ontdekten dat we niet alles onder controle kunnen houden. Wij moeten erkennen dat de manier waarop wij geld gebruiken en onze samenleving inrichten, niet iedereen ten goede is gekomen. We voelen ons zwak en angstig, ondergedompeld in een reeks crises, gezondheid, milieu, voedsel, economie en maatschappij, die allemaal diep met elkaar verbonden zijn.

Deze crises stellen ons voor een keuze. Wij bevinden ons in een unieke positie: ofwel reageren wij erop met kortzichtigheid en winstbejag, ofwel grijpen wij ze aan als een kans voor bekering en verandering. Als wij de mensheid als een familie beschouwen en samen werken aan een toekomst die gebaseerd is op het gemeenschappelijk welzijn, kunnen wij in een heel andere wereld leven. Samen kunnen we een visie op leven delen waarin iedereen tot bloei komt. Samen kunnen we kiezen om te handelen met liefde, gerechtigheid en barmhartigheid. Samen kunnen we op weg gaan naar een rechtvaardigere en bevredigende samenleving, waarin de meest kwetsbaren centraal staan.

Maar dit brengt met zich mee dat er veranderingen moeten komen. Ieder van ons moet individueel verantwoordelijkheid nemen voor de manier waarop wij onze hulpbronnen gebruiken. Deze weg vereist steeds nauwere samenwerking tussen alle kerken in hun inzet om zorg te dragen voor de schepping. Samen, als gemeenschappen, kerken, steden en naties, moeten wij een andere weg inslaan en nieuwe manieren van samenwerking ontdekken om de traditionele barrières tussen mensen af te breken, niet langer te wedijveren om de hulpbronnen en te beginnen samen te werken.

Tegen degenen met grotere verantwoordelijkheden - het leiden van overheden, van ondernemingen, het in dienst nemen van mensen of het beleggen van fondsen - zeggen wij: kies voor winsten waarin mensen centraal staan; breng op korte termijn offers om de toekomst van ons allen veilig te stellen; word leiders in de overgang naar rechtvaardige en duurzame economieën. "Aan wie veel gegeven is, zal veel gevraagd worden" (Lk. 12,48).

Dit is de eerste keer dat wij drieën ons geroepen voelen om samen te wijzen op de urgentie van ecologische duurzaamheid, het effect daarvan op aanhoudende armoede en het belang van wereldwijde samenwerking. Namens onze gemeenschappen doen wij samen een beroep op het hart en de geest van iedere christen, iedere gelovige en iedere persoon van goede wil. Wij bidden voor onze leiders die in Glasgow bijeen zullen komen om te beslissen over de toekomst van onze planeet en haar bewoners. Opnieuw herinneren wij aan het Schriftwoord: "Kies het leven, opdat u en uw nakomelingen leven" (Deut. 30,19). Kiezen voor het leven betekent offers brengen en zelfbeheersing uitoefenen.

Ieder van ons - wie we ook zijn en waar we ook zijn - kan een rol spelen in het veranderen van onze collectieve reactie op de ongekende dreiging van klimaatverandering en aantasting van het milieu.

Zorg dragen voor Gods schepping is een geestelijke opdracht die om een toegewijd antwoord vraagt. Dit is een kritiek moment. De toekomst van onze kinderen en van ons gemeenschappelijk huis hangt ervan af.

1 september 2021

Oecumenisch Patriarch
Bartholomeus

Paus
Franciscus

Aartsbisschop van Canterbury
Justin